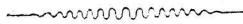

χρόνου γεννᾶται τοιαύτη διαφορά, ἐὰν διὰ τεχνικῶν ἐκλογῶν ὁ πειρώμενος ἠδυνήθη προᾶξαι τὰς ἀριδῆλους ταύτας ἀλλοιώσεις, τί δὲν θὰ ἐδύνατο ποιῆσαι ἡ φύσις αὐτῆς κατέχουσα ἀπερίοριστον χρόνου διάστημα διαθέσιμον, ὅπως διὰ παραπλησίων ἐκλογῶν παρέξῃ ἐξ ἄλλων ὄντων παντοῖα ἄλλα εἶδη. (Ἔπεται τὸ τέλος.)

P. ΠΕΛΕΚΑΣΗΣ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΛΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ.

(Διάλεξις τοῦ καθηγητοῦ κ. ΟΕΤΤΛΙ).

(Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία ἐξ Ἑλβετίας).

(Συνέχεια καὶ τέλος ἴδου φυλλ. προηγούμε. σελ. 709.)

II

Ἀρχίσωμεν ἀπὸ τοῦ βρέφους.

Μόλις τὸ τέκνον ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ μητρικοῦ κόλπου, λέγει ὁ Buffon ἐν τῇ φυσικῇ του ἱστορίᾳ, μόλις ἐλεύθερα κινήσει καὶ ἐκτείνει τὰ μέλη αὐτοῦ, τὸ ὑποβάλλουσιν εἰς νέα δεσμὰ, ἐνῶ ἐκείνο ἔχει ἀντικειμένη ἐλευθερίαν. Τὰ μέρη, ἐνθὰ γίνεται χρῆσις τῶν σπαραγμάτων, χροῦσι πολλοὺς κυφούς, χωλοὺς, ραιβοὺς, ραχητικούς, καὶ ἐν γένει παραχρυσωμένους ἀνθρώπους. Διὰ τὸ παράλογον τοῦτο, τὸ δεσμεύειν τὰ βρέφη; ἐκ συνηθείας παρὰ φύσιν. Ὅταν τέκνον τι εἴη ἐλεύθερον, ἀπαιτεῖ ἀκατάκλυστον ἐπ' αὐτοῦ ἐπαχρύνησιν ἐν ᾧ δεσ-